

: Posamezna številka 6 vinarjev :

JUTRO* izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishču mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20 —, polletno K 10 —, četrtletno K 5 —, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30 —.

Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnishču je v Franciškanški ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredishču, naročnina upravnishču. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašjanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 303.

Konec šolskega leta.

Včeraj je dobila Ljubljana zopet bolj oživljeno lice — kajti bil je konec šolskega leta. Ob takih dneh pa se naša prestolnica nenavadno oživi in vzbujajo ljudem različne misli.

Z različnimi občutki je pač včeraj marsikateri dijak zapuščal šolske prostore in belo Ljubljano, in z različnimi občutki žalosti in veselja so sprejemali stariši in vzgojitelji svoje otroke in gojence. Eno leto ni mnogo v človeškem življenju — in ko bi leto ne bilo mnogo, — stane eno leto študiranja mnogo denarja — zato je naravno, da so stariši slabe volje, ako sin ne „zdele“, pa tudi dijak navadno ni vesel. Navadno se misli, da ima edini profesor nad tem veselje, pa niti profesor ni vedno zadovoljen in bi rad ugodil po možnosti želji starišev in dijakov, ako bi bilo mogoče. Toda ta stvar se ne sme preveč tragično smatrati. Zgode se včasih neprijetni slučaj, — ki smo jih doživeli že tudi pri nas — in ki so dali priliko govoriti o dijaških samomorih. Naučno ministerstvo samo je razmišljalo o tem in je po možnosti olajšalo študije in izpremenilo deloma tudi razmerje med profesorji in dijaki — s tem še ni rečeno, da se je to razmerje povsod tudi izpremenilo. — Take resne posledice slabih redov so pač odveč — zato pravimo, da je neumestno, ako bi bilo zaradi takih stvari preveč žalosti. Res je škoda časa in denarja, toda, kar se ne doseže v enem letu, se lahko popravi v drugem letu. Trdna volja in vstrajnost zmaga nad vsemi ovirami. Napačno pa je tudi siliti z glavo skozi zid in zdi se nam primerno, da ob tej priliki opozorimo na nekatere važne izpremembe zadnjih let.

Vsakdo lahko opazuje, da se število dijaštva zelo množi. Meščan, gospod, uradnik neče, da bi bil njegov sin manj nego on in, ker stanuje v mestu, mu tudi lažje poskrbi, da sin obiskuje srednjo šolo, po kateri naj sledi visoka šola. Tako študirajo in morajo študirati sinovi boljših rodbin, če tudi niso posebno nadarjeni. Nasprotno prehajajo z dežele navadno le najbolj nadarjeni učenci in ker vsak želi svojim otrokom višje izobrazbe in boljšega stanja nego ga je imel sam, je naravno, da število učencev zelo raste. Posebno gimnazije so bile zadnja leta prenapolnjene, dočim so se Slovenci premalo zanimali za realno in za tehniko. Vlada sama ni posebno rada videla ta naval na gimnazije, ker je prišlo potem na visoke šole preveč ljudi in je začel rasti učeni proletarijat. Zato je ustanovila mnogo strokovnih, obrtnih in trgovskih šol, da bi se mladina bolj posvečala strokovnemu študiju, ki bolj zagotavlja ekstenzijo v življenju, kakor pa višje študije. Na to je treba naše stariše in vzgojitelje opozoriti.

Mi nikakor ne trdimo, da imamo z ozirom na druge narode preveč srednje- in visokošolcev. Nasprotno: v razmerju z drugimi narodi z Nemci in Čehi imamo mi še veliko premalo srednje- in visokošolcev in je želeti,

da se mladina, ki je nadarjena, po možnosti kolikor mogoče posveti študiju, ker je preobilica učenih ljudi vendar še boljša, kakor pomanjkanje, kajti danes se vlada še vedno izgovarja, da ne more dati slovenskih uradnikov, ker jih ni. Temu izgovoru bo kmalu konec, ako bo vedno in povsod dovolj slovenskih kompetentov. Vedeti moramo, da je marsikatero mesto danes zasedeno z nemškimi uradniki, ki pa po vsej pravici pripada nam. Zato je prav, da se množe v šolah mlade moči. V doledni dobi bo še za vse kruha.

Napačno pa je, ako silijo stariši ali vzgojitelji k nadaljnjemu študiju dijakov, ki nima ali zmožnosti ali volje, da bi nadaljeval. Tak mlad človek izgublja leta po šolah, dočim bi morda v drugem poklicu pokazal najlepšo voljo in zmožnost. Mi Slovenci smo doslej vse premalo vpoštevali praktično strokovno šolstvo: imeli smo premalo podjetnosti za nove smeri modernega življenja. V uradniku smo videli vedno prevelikega gospoda. V resnici je danes trgovec, samostojen obrtnik, podjetnik mnogo večji gospod. Ako ima primerno šolsko izobrazbo, mu je odprta pot, da si ustvari mnogo boljše gospodarsko blagostanje, kakor pa uradnik, ki je navezan na svojo plačo, pa naj je draginja taka ali taka. Mi smo v vsem radi nekoliko komodi in v tem je kos konservativnosti. Neradi mislimo in neradi se lotimo novih — pri nas doslej nevpeljenih stvari.

To je tudi vzrok, da je vse sililo samo na gimnazije: kmet je mislil, da bo sin „gospod“ (namreč duhovnik), meščan je mislil da bo sin uradnik... Zato smo se ogibali realnih strokovnih šol. Šele v zadnjem času je v tem oziru boljše.

V jeseni otvorimo v Ljubljani obrtno šolo, ki bo eden najlepših tovrstnih zavodov na jugu, v Trstu bo trgovska šola imela že drugi letnik. Mislimo na te nove zavode! Enako moramo pomnožiti število meščanskih šol, ki so najprimernejše za izobrazbo srednjih slojev. Zato namesto jeze in slabe volje mislimo rajše že sedaj ob koncu šolskega leta o tem, kaj bomo storili s svojo mladino v jeseni, v katero šolo jo damo študirati. Ne bodimo pri tem enostranski, ker s tem škodujemo sebi, svojim otrokom in šolam. Mi potrebujemo danes dobrih trgovcev, kupcev, obrtnikov, gospodarjev, vinarjev, poljedelcev, v vseh stanovih potrebujemo izobraženih, izsolanih ljudi.

Vsak stan je lep in časten, vsak stan nudi poleg svojih težkoč tudi svoje sladkosti. Danes so šole namenjene vsem stanovom, ne samo gospodi. Stanovni naj se šol v svojo lastno korist poslužujejo. Tako bomo imeli na vseh mestih

dovolj svojih ljudi in marsikateri dijak, ki se je morda vrnil včeraj žalosten domov vsled tega, ker ni zdelal, bo morda prišel drugo leto s kakega drugega zavoda veselo domov, ker se bo učil z veseljem in zanimanjem. In morda bo v nekaj letih že trden samostojen gospod, ko bo njegov kolega, ki je naprej študiral, še študent ali ubog uradnik.

Torej zaupajmo v lastne sile in izobražujmo jih tako, kakor jih bomo mogli najlepše obrniti sebi in domovini v korist.

To je primerno premišljevanje za konec šolskega leta.

Obletnica.

Včeraj so slavili po celem Češkem spomin največjega Čeha, Jana Husa, ki je bil dne 6. julija 1415 v Kostnici kot „krivoverec“ sežgan na grmadi. Hus pomeni za Čeha isto in še več, kakor za Nemce Luther in za nas Trubar in Dalmatin. Hus je ustvaril Čehom književni jezik, povzročil je, da je praška univerza, na kateri so do njegovih časov imeli prvo besedo Nemci, postala češka, dal je podlago češki narodni cerkvi in je povsod nastopal proti laži, hinavščini in nesramnemu življenju tedanje rimske duhovščine. Rimske cerkvi je začel delati Hus s svojimi nauki tako velike preglavice, da ga je dala — kakor je bila sploh tedanja njena lepa navada — sežgati na grmadi. Njegov pepel so stresli v reko Ren, da bi Čehi ne imeli po mučeniku nobene relikvije. Toda rimska cerkev se je zmotila: uničila je telo, duha pa ni mogla uničiti. Vzdignil se je cel češki narod in je nastopil proti rimski cerkvi. S tem se je začela najslavnejša doba češke zgodovine, doba samostojnosti in narodnega ponosa. Šele po 200 letih je bilo konec te slavne dobe v bitki na Beli gori pri Pragi (1620), ko so se nemške čete pod praporom device Marije borile proti češki samostojnosti. In zdaj so začeli svoje delo jezuitje s svojo „protireformacijo“. Kdor se ni hotel ukloniti rimskemu jarmu, je moral iz dežele. Najboljši češki ljudje, 27 plemenitnikov, so bili že leta 1621 na glavnem trgu v Pragi obglavljeni. In nad 200 let je spal narod, kateremu so jezuitje mesto Husa podtaknili „svetega“ Janeza Nepomuckega, ki niti nikdar živel ni. Šele v začetku preteklega stoletja se je jel po zaslugi Havlička in dr. prebujati, in v Havličkovem duhu je nadaljeval Palacký in deluje Masaryk. V Husovem duhu se danes prenavlja češki narod, v njegovem duhu se z uspehom bori proti svojemu dvostoletnemu zatiralcu — rimskemu klerikalizmu.

Tudi mi smo imeli svojo slavno dobo, ko je ves slovenski narod stal v boju za svojo samostojnost — dobo slovenske reformacije, dobo Trubarja, Dalmatina in dr. Protireformacija, škof Hren in jezuitje so nam uničili vse.

Pred ljubljanskim rotovžem so gorele grmade slovenskih knjig. In spet si je zaslužila rimska cerkev naš narod in ga drži v verigah še danes. Havliček in Palacký in Masaryk so povedali Čehom, kaj pomeni zanje Hus in češka reformacija, mi nismo do danes imeli še nikogar, ki bi povedal Slovincem, kaj pomeni zanje Trubar, kaj Dalmatin in kaj slovenska reformacija. Danes naš narod komaj ve, da je imel svojega Trubarja. Husa slave na Češkem vsako leto s slavnostmi, s predavanji, s kresovi, Trubarja se nihče pri nas ne spominja. In vendar bi bilo tako silno potrebno, da bi tudi med nami oživel Trubarjev duh, kakor je oživel Husov med Čehi. Kakor nadaljujejo Čehi danes tam, kjer je nehal Hus, tako moramo mi nadaljevati tam, kjer je nehal Trubar. V tem je naša prihodnost.

Iz slovenskih krajev.

V obrambo Starega trga in Loža. Veliko krivico je storil Vaš dopisnik narodnim in poštvalnim krogom Loža in Starega trga s svojim „Epilogom“ v torkovski številki. S takimi napadi se ne pospešuje delo in žrtve za narod, temuč napeljava le voda na nasprotnikove mlino. Dopisniku je bilo vse dolgočasno in ponesrečeno. Ne morem verjeti, da bi bil dopisnik med „Tujci-udeleženci“, ker tolike nevažnosti pošteni gostje ne poznajo. Razdirača je najbrž iskati med tistimi domačini, ki bogznaj iz kakih vzrokov nasprotujejo sedanjemu agilnemu odboru C. M. podružnice pri težavnem toda plemenitem narodnem delu Hvala bogu, da tvorijo sedanjí podružnični odbor dame in gospodje, ki gredo preko takih zavistnih izbruhov svojo pot za narod s podvojeno vnemo. Kritikovati je lahko, vprašamo pa dopisnika ali je že kedaj prijel narodne veselice med ljudstvom. Tudi govoranc ne manjkalo od strani prirediteljev. Ako je bil pri veličastnem sprejemu, je lahko slišal dovolj lepih govorov. Kako navdušeno in vznemeno je pozdravljali loški župan. Kaj takega na deželi redko vidimo. Načelnik notranjske sokolske župe g. Novak je govoril krasno celo dvakrat. Vse je ganil ljubki pozdrav domače gospodične. V imenu glavne D. C. M. je pozdravljala potovalni učitelj. In vse to se je vršilo na najpripravnem mestu, kjer je bilo na stolice kmečkih poslušalcev. Le občudovali smo udeležnike, da so mogli toliko časa pozorno vztrajati na pekočem solncu. Res pa je, da je bilo na veseli malo kmečkega ljudstva, temu pa je vzrok farška gonja. Prireditelji lahko potrdijo, da je potovalni učitelj A. Beg hotel tudi na veseličnem prostoru govoriti, a so mu odsvetovali zaradi razsežnega prostora in ker so udeleženci pripadali skoraj zgolj inteligenci, ki je o namenih in delovanju D. C. M. dovolj poučena. Da so bili Prezidanci — sicer jako dragi in ljubi hrvaški bratje osamljeni, krivi so sami, ker so se nastanili v skrajnem kotu,

ter na povabilo prirediteljev odgovarjali, da se približajo pozneje. Gostom pa se vendar mora pustiti prosta volja ter je vsiljivost lahko nadležna. — Kar se tiče režije jedil in pijače, se gostilničarju g. P. dela krivica. Kakor kažejo vsa poizvedovanja, so bile govorice nekega gosta — ime zamolčimo zaradi družbe, kateri je pripadel — neosnovane čenče. Gostje niso odhajali rano zaradi nezadovoljnosti. Večinoma vsi so se le težko z obžalovanjem poslovi, toda čakali so najeti vozovi ob določeni uri, in kdor nima časa drgni dan spati in poležavati, moral se je odločiti za odhod, ker so že itak jedva dospeli z vlaki v Logatec in Postojno proti polnoči. — Razun tega so se Sokoli morali pokoriti lepi disciplini da v varstvu Sokolskega ugleda se ne sme noben kazati v kroju po polnoči. — Priljuditi mi morajo vsi dobro — in pošteno misleči udeleženci, da tako lepega narodnega slavlja že davno ni bilo v Loški dolini. Glavno zaslugu imajo vrli Sokoli, ki so žrtvovali čas in denar za tako daljno pot ter najbolj povzdignili slavlje in si utrdili ugled. Vse je občudovalo te narodne naše junake in njihovo krasno telovadbo. Prireditelji so storili več kot svojo dolžnost, napredno prebivalstvo Loža s svojim vzornim županom je pokazalo pri sprejemu pravo bratsko slovensko ljubeznivost. Povsod so vihrale trobojnice, pozdravljali slavoloki, a ljudstvo je navdušeno vzklikalo. Isto velja tudi o Starem trgu. Tudi požarna bramba je bila v paradi. Na veselici pa je bilo za vsakega dobromislečega človeka v izobilju skrbjeno za srce in telo, le za črnogledne zavistneže ne. Hvala poštvalnim prirediteljem, slava županstvu in prebivalstvu. Podružnica naj le vztraja v tako plemenitem delu!

Ljubljanski udeleženci.

Iz Janč pri Litlji. V naši vasi ima svojo hišo in posestvo tudi neki Jernej Jerant iz Sore pri Medvodah, ki je pri nas splošno priljubljen. Pred par tedni je došla semkaj večja skupina Ljubljancev na izlet in se ustavila v njegovi hiši, da se malo pokrepa. Ker Jerant gostom ni mogel postreči z vinom, so se gostje zadovoljili z vodo in pri odhodu pustili v njegovi hiši — o j strah in groza — „Jutro“. O tej velikanski nesreči je zvedel tudi domači župnik Dobnikar, ki bi radi tega skoro padel v omedlelico. Hotel se je nad Jerantom na vsak način maščevati in ga javno osramotiti. Zato je Jerantovo hišo javno raz prižnico razglasil kot liberalno in brezversko in izjavil, da bo o „Jutru“ in Jerantovi hiši na prižnici še večkrat razpravljali. Vsa fara ze zgraža nad tem nečuvnim napadom župnika Dobnikarja na posestnika Jeranta. Mi smo mnenja, da župnika popolnoma nič ne briga, če bi tudi Jerant bil naročen na „Jutro“. Saj mu ga ne bo on plačal. Dobnikar naj si zapomni, da je za župnika nastavljen le radi tega, da podučuje svoje farane o veri, vse drugo ga popolnoma nič ne briga. Kmet hoče in tudi mora biti samostojen.

Zdravilišče Toplice na Dolenjskem. Velika sezija se je pričela

LISTEK.

MICHEL ŽEVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetek.

— Da, gospod. In tudi vas mora strašno sovražiti; s tem da je ugrabil Bianco, je hotel gotovo zadeti vas...
— Mene? Kako to?
— Kaj vem? Morebiti je menil, da ljubite deklico...
— In zakaj bi me sovražil?
— Ali ga niste premagali in ponižali v pričo njegovih ljudi?

Roland se je zamislil:
— Torej je ta človek, hoteč me raniti, segel po Bianki in prizanesel mojemu očetu?
— Misli, da bo rana tako bolj globoka.
— Pa Juana?
— Juana, gospod? Ah, revica uboga. Kar vam bom zdajle povedal, vas bo gotovo presenetilo; in vendar je čista resnica. Juana ljubi Sandrigo.

Rolanda je streslo.
— Ona ljubi tega človeka že dolgo; vedno je upala postati njegova žena, a kljub temu je branila Bianco in se borila zanj kakor levinja. Zaradi tega dogodka sem prišel v Benetke. Hotel sem govoriti s Sandrigom. Hotel sem ga rešiti, in bi našel v njem vsaj iskrico človeškega čustva, ki bi jo mogel vzbuditi.
— To, kar se mora goditi v Juaninem srcu, je zares strašno, je zamrmral Roland.

— Toda to še ni vse, gospod. Ko sem ušel iz kleti pri „Zlatem Sidru“, kakor sem vam povedal, sem imel samo še eno misel: najti vas. V nadi, da ste se že vrnili, sem naslednje dni iztikal po vseh krajih, kjer sva imela svoje običajne sestanke. Šel sem skozi Mestre, kjer sem zopet videl Juano in vašega očeta. Naposled sem dospel v Crno Jamo, kjer sem našel vse v neredu; in kar je najbolj nerodno — Bemba ni bilo več nikjer.

— To vem. Kaj dalje?
— To je vse, gospod. Ko vas nisem našel nikjer, sem se vrnil v Benetke, počakal noči in jo mahnil v pristanišče. Pred hišo je stal človek, ki sem ga imel za beriča. To videvši, sem planil po stopnicah. Ostalo ste videli sami...
Skalabrino je mrko umolknil.

Srce tega orjaka se je rodilo tisti dan, ko se je naselila v njem globoka, spoštijiva in občudujoča ljubezen do Rolanda. Tisti dan je vstala v tej mračni duši zarja svetlobe. Nato jo je navdal jasen dan, ob nepričakovanem razodetju:

Imel je hčer!
Živo bitje, iz njega porojeno — nekaj kakor kos njegovega srca.

Odslej je Skalabrino ljubil in seveda tudi trpel. Očeval je z navdušenjem, z vso silo svoje grobe narave. Vse, kar je bilo v njem živih moči, ljubezen, nakopičena že dolga leta — vse to se je zbralo okrog glave oboževanega otroka.

Ko je zagledal Bianco, je spoznal, kakšne ekstaze občudovanja je zmožna prava ljubezen.

Bianka je bila lahko še tako grda, on bi jo bil vseeno občudoval. Toda lepa Bianka, pravcat biser lepote, vredna da bi služila kot model za eno tistih prekrasnih madon, ki so nam jih zastupili umetniki one dobe, mu je vdahnila nekakšno zamišljeno strmenje. Kakor v snu se mu je dozdevalo, da mora poplačati to neizmerno radost s kako veliko žrtvijo, in se je pripravljaval na to žrtve, ne da bi natanko vedel, v čem bo obstojala.

Da je bila Bianka ugrabljena, da jo je ugrabil ravno Sandrigo, in da mu je ta Sandrigo brutalno priznal svojo strast do deklice, to je bila katastrofa, ki ga je udarila po čelu kakor kij in mu niti ni pustila toliko moči, da bi bil mogel misliti, kako preprečiti njene strašne posledice.

V tem stanju duha mu je Roland postal nekaj Bog, ki ga je imel oti.

Z mirno potrpežljivostjo je gledal njegovo početje; toda pod površino te potrpežljivosti je zorel obup.

Roland se je včasih od strani ozrl po njem, zasledujoč njegovo misel korak za korakom.

In ti pogledi, ki sta jih menjavala, so jima pač gotovo zadostali, da sta se razumela, kajti Roland je nenadoma obstal pred orjakom rekoč:

— Pomiri se; preden ukreneva kaj drugega, morava rešiti njo. Prosim te samo za en dan odloga, da se ugotovim, da je moj oče na varnem.

— Spremim vas, gospod, je dejal Skalabrino z drhtečim glasom.

— Na pot tedaj!

XLV.

Izpremembra Juane.

Kakor je bralec videl, je bil Roland že zdavnaj organiziral v Benetkah nekakšno varnostno službo, ki je imela skrbeti za varnost nekakega dejanja in nehanja.

Razen velike barke, na katero se je vkrcal, ko je odvedel Bemba v Crno Jamo, je imel v Lidskem pristanu še tri druge ladje, ki so mogle vse skupaj izkrcati v danem trenutku tristo bojevnikov.

Da ne bi bilo nobenega suma, so se te tri ladje bavile z običajnim obreznim brodarstvom, toda niso plule nikdar daleč od Benetek. Njihova odsotnost je bila zmerom kratka; nasprotno pa, kadar so se vračale v pristanišče, naložene z blagom, so ga izkladale s preračunano počasnostjo. Izmed vseh štirih ladij je bila samo ena odsotna, tako da je imel Roland vsak trenutek najmanj tri na razpolago.

Na raznih krajih mesta so ga neprestano čakale brzovozne gondole, s katerimi se je mogel, ako je bilo treba, prepeljati čez veliko laguno, ki je ločila Benetke od kopne zemlje.

Na kopno poti od lagune do soteske Plave je imel tri postaje, kjer so bili vedno pripravljeni sveži konji za ježo.

Te uredbe so omogočile Rolandu ali njegovim odposlancem, da so mogli vsak čas v par urah dospeti v Crno Jamo in se vrniti odondot.

Roland in Skalabrino sta namerila korake proti eni izmed teh gondol. Bila je privezana ob Velikem Kanalu, nedaleč od palače Altieri.

(Dalje.)

Redno vsaki dan prihajajo gostje iz raznih krajev. Zdraviška knjiga izkaže v zadnjih dneh 270 gostov. Med drugimi so došli: Baronica pl. Wurzbach iz Ljubljane, Gracijan Stepančič iz Trsta, Govedič Ivan župnik iz Štajne na Štajerskem, Dolinar Ivan tovarnar iz Celja, Scheligo Karl trgovec Celja, Kolenc Anton trgovec iz Maribora, Matilda pl. Rota iz Dunaja, Karl pl. Höger višji rač svetnik iz Trsta z gospo soprogo, Kržišnik Emil restavratore iz Ljubljane, Gregorin Rozalija s hčerko iz Trsta, Jančar Fran župnik iz Dunaja, Rebaj Marija iz Trsta, Glasces Egidij župni upravitelj iz Ogerskega, Ramoveš Andrej župnik iz Dobrega polja in dr.

Izpod Nanosa. Bliza se konec šolskega leta in vsak želi imeti počitka bodisi učenci ali učitelji. Če je pa to pravilno, da so šole še sedaj odprte, akoravno že delj časa razsaja epidemija oslovski kašel in osepnice a vsejedno se izvršuje vsakdanji redni pouk, ko obiskuje šolski pouk komaj četrtino otrok ali pa še ne. Nad to lahkomišljenostjo se joka sam sivi Nanos, ker v to poklicne oblasti nočejo nič potrebnega ukreniti.

Iz Zalca na Štajerskem. „Pogrebe motijo“, tožijo klerikalni listi vsled tega ker je v Zalcu pri Celju, ko so mrliča klerikalci nesli mimo in ga je poslanec Korošec v cerkveni opravi spremljal, nekdo iz gostilne ob cesti zaklical: „Živijo Robleki!“ in ker je tudi ob koncu pogrebni opravil nastal nemir. Klerikalci pravijo, da je to sovražništvo proti cerkvi. No, kdo ga je pa vzbudil, ako je res! — Duhovniki, ki se s Korošcem vred popustili svojo stanovsko dolžnost, skrbeti za mir in sporazumnost med ljudstvom. Ako stopajo duhovniki v boj za posvetne stvari in delajo zrgo in sovraštvo med ljudstvom ako v nič devajo verno in pobožno Roblekovu rodovino, potem se ne smejo čuditi, da jih ljudstvo ne spoštuje, tudi tedaj ne več, če se prikazujejo v cerkvenih opravah. Korošec in njegovi prijatelji so ljudstvu vsled svojega lastnega nastopanja in ravnanja glumači in komedijanti, ki so sami krivi, ako se jim nič več ne verjame. Oni sami vzbujajo sovraštvo proti veri in cerkvi. Po sadovih jih bodele spoznali.

Subskripcija

7.500 delnic Ljubljanske kreditne banke V. izdaje v znesku K 3.000.000 nominalne.

V zadnji seji „Ljubljanske kreditne banke“ sklenilo se je razpisati v smislu sklepa rednega občnega zbora z dne 7. marca t. l. subskripcijo 7.500 delnic V. emisije v znesku K 3.000.000 nominalne, v času od 10. do 31. julija t. l.

Pravico do novih delnic imajo v prvi vrsti lastniki starih delnic po K 420 — za komad v razmerju za vsakih 5 starih 2 novi delnici.

Za nove subskribente se je do ločil kurz K 445 — za komad. Kot prvi obrok je plačati pri subskripciji K 120 — oz. K 145 — za vsako delnico, ostanek K 300 — najpozneje do 20. septembra t. l. Plača se lahko tudi ves znesek naenkrat.

Nove delnice bodo imele kupon za leto 1912, vsled česar se subskribent m povrnejo od vplačanih delnic zne-kov 4 1/2 % ne obresti do 31. decembra 1911.

Vpisovanje se bode vršilo pri centrali v Ljubljani in njenih podružnicah v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici; nadalje pri Živnostenski banki v Pragi, njeni podružnici na Dunaju in vseh ostalih podružnicah; pri Ja-

dranski banki v Trstu in podružnici v Opatiji; pri Banki i štedionj za Primorje na Sušaku in Reki; pri Češki industrijalni banki podružnici na Dunaju.

Opozarjamo vse interese, da danes na to subskripcijo naše največje jugoslovanske banke s pripombo, da zaševni prospekti izidejo tekom prihodnjih dni.

DNEVNE VESTI.

Slovanski časnikarski kongres v Belgradu. Gosp. Ivan Hribar se ne udeleži kongresa, ker mu ni mogoče potovati sedaj v Belgrad. Od Slovencev se torej udeležijo kongresa razun včeraj imenovanih gg. Pluta, Zalarja, Pustoslemska in dr. Kramarja še gg. A. Trstenjak in A. Gabršček, torej samo šest Slovencev, tako, da bodo samo lužiški Srbi manj številno zastopani od nas, ki nam je Belgrad tako blizu in ki imamo dosti lepo razvito časopisje. Na kongresu bodo zastopani samo trije slovanski listi („Jutro“, „Slov. Narod“ in „Soča“), vsi trije izrazito napredni listi.

Klerikalci in propočne volitve. Češko-moravski klerikalni poslanec dr. Hruban je zadnjič v Olomucu tolažil klerikalce zaradi strahovitega poraza, ki so ga doživeli na Moravskem pri zadnjih volitvah. Nazadnje je dejal, da bo treba vpeljati propočne volitve, da bodo zastopane tudi manjšine. — Klerikalci so res čudoviti ljudje: kjer so v manjšini, tam hočejo po proporcionalnem volilnem sistemu tudi dobiti svoje zastopnike (kakor pri nas v Ljubljani), kjer pa imajo večino, nečejo o proporcionalnem zastopstvu ničesar slišati — recimo pri nas na deželi. Ampak stvar je taka: če so klerikalci res prijatelji proporcionalnega volilnega sistema, se bodo že morali z njim sprijazniti tudi tam, kjer jim to ne bo morda ljubilo. Za vse in povsod enaka pravica!

Terseglavovi moralni uspehi — v praksi se kažejo povsod, kamor pride kako napredno društvo na — deželo. Ekslemenatar Terseglav pridiga ljudem v „Mladosti“, klerikalna sodrga pa odgovarja s — kamni in poleni. In škof je dal svoj zegen Terseglavovi „Zlati knjigi“, če pa Čuki napadejo napredne ljudi, pa pravijo ti jezuiti, da branijo — vero! Potem pa hoče dr. Krek s takimi „bataljoni“ posurovjenih kmečkih prepečev celo v Ljubljano! Naučite prej svoje ljudi dostojnosti in potrebnih manir, potem jih pošljite še le na mestni tlak!

C. kr. okrajni šolski svet v službi frančiškanskega tajništva. Vse si je že izmislil frančiškanski župnik, da bi prisilil šišensko občino oziroma občane, da bi zidali cerkev v Spodnji Šiški. Še pred razpustitvijo občinskega odbora je vložil po svojih privržencih predlog, naj se občinski odbor izreče za zidavo nove cerkve. Predlog ni obveljal. Mislil si je: Za časa gerentstva bo to šlo lažje. Toda tudi svetnik Zajec si ni upal dati predloga na glasovanje, ker je videl, da so svetovalci proti temu. Zdal pa si je izmislil nov način, kako bi prisilil občane, da se zavzemajo za zidavo. Obrnil se je na c. kr. okrajni šolski svet v Ljubljani in ta je ukazal šolskemu vodstvu v Spodnji Šiški, da se morajo vsi otroci udeleževati šolskih maš v frančiškanski cerkvi v Ljubljani. Zdal pa samo vprašamo c. kr. okrajni šolski svet: Kako si predstavlja, da bo moglo učiteljstvo pripeljati 700 otrok brez vsake nevarnosti v frančiškansko cerkev v jutranjih urah, ko so ulice najbolj živahne, posebno te, po katerih bi morali iti otroci? Saj se pošamezen človek mora paziti, da se izogne vozovom, avtomobilom, tramvaju,

žoljarjem, vojakom, uradnikom, ki hite v urade. Tu naj pa koraka 700 otrok v spredu, otrok v starosti 6—12 let! Očitno je, da bi se morala zgoditi vsakokrat nesreča. Župnik to res dobro ve, da se bodo stariši obotavljali poslati otroke tako daleč in v taki nevarnosti k maši v Ljubljano in zato misli, da bodo stariši pritiskali na to, da se zida nova cerkev. Toda župnik se zelo moti. Zakaj bi naj domača cerkev, ki je bila do zdaj dobra, nič več ne izpolnjevala svojega namena? Tudi izgovor, da je premajhna, ne velja. Če je otrok za enkrat preveč, se tudi ne bo svet podrč, če bi prišla dva duhovnika v Šiško, eden ob 8. uri, eden pol ure pozneje in vsakokrat bi se udeležilo maše polovico otrok. Ogorčenje med stariši je tudi zaradi tega še večje, ker bodo otroci šulferajske šole še nadalje imeli mašo v domači cerkvi. Torej domači otroci naj hodijo v Ljubljano, tuji otroci bodo pa v domači cerkvi, katero so zidali in jo vzdržujejo le domačini. Čudimo se le c. kr. okrajnemu šolskemu svetu, kako more na samo vlogo župnijskega urada zaukazati kaj takega, ne da bi pri tem pomislil na vse nepravilne, ki so zvezane s takim ukazom. Upravičeno pričakujemo od krajnega šolskega sveta, ki je izvoljen od občanov in mora braniti koristi občanov in njihovih otrok, da stori vse primerne korake, s katerimi se napravi konec takemu samolastnemu postopanju župnikovemu.

Prizadeti stariši.

Največji vodovod na Kranjskem. S svojim čudovitim jezerom svetovno znan okraj Cerknica dobi deloma še letos vodovod, ki mu najbrže ni para na Kranjskem. — Gotovo pa ta vodovod poleg blagodejnega pomena za prebivalce okraja samega, velikega pomena tudi na zunanji, zlasti privlačnega pomena na tujski promet. Ni to čudno: okraj, ki slovi kot tako bogat voda, pa je bil doslej na pitni vodi tako reven. V Cerknici sami niso doslej imeli boljše pitne vode, nego skozi tekoči potok, ki služi mlinom, žagam, pericam, živini in kot pitna voda okolice. To je sicer tako lepi, svetovnoznani Cerknici mnogo škodovalo na tujskem prometu. Vodovod so pričeli že lansko leto delati. Vporabil se je eden najnovejših, pa tudi najboljših izvirkov ob vzhodnem vnožju Slivnice, v bližini Begunj. Obsegal bode sledeče vodovodno omrežje: Cerknica, Rakek, Urec, Ivanje Selo, Slivce, Jezero, Dolenja vas, Zelše. Postavijo se 3 veliki rezervoarji (nabiralniki) in sicer v Cerknici, Rakeku in Ivanjem Selu. Delo je prevzela trdka Lončarič iz Ljubljane. Letos so pričeli s Cerknico, kjer mrgoli delavcev, ki kopljejo prostor za polaganje cevi. Delo se nadaljuje tudi sicer na celi črti vodovodnega omrežja. Za Cerknico samo se vodovod najbrže že letos odpre. Cela naprava bo stala blizu pol milijona kron.

Pazniki mestnega užitninskega zakupa se že dolgo borimo za preuredbo svojih službenih prejemkov in službenega reda. Kdor pozna naše razmere, mora priznati, da ni pri nobenem uradu za osebe, njegovo sedanjost in bodočnost tako malo in slabo preskrbljeno, kakor ravno pri užitninskem uradu. Trdno je pričakovati, da se bo novi občinski svet tudi za to kategorijo uslužbencev z isto vneto zavzel, kakor za vse druge. Dokler pa smo v dobi takega medvladja, kakor je zdaj na ljubljanskem magistratu, bi pričakovali od ravnateljstva užitninskega zakupa, da ničesar ne ukrene, kar bi moglo nezadovoljstvo med uslužbenci le poostriti. In vendar je bil popolnoma nepričakovano in tajno s 1. julijem za novo službo nočnega preglednika nastavljen mož, ki je prišel od drugod, ki ne pozna prav nič poslovanja v

užitninskem zakupu, ki je, kakor kaže že začetek, tudi prav malo sposoben za svoj novi poklic in ki bo najbrže po kratki dobi postal pravi preglednik. Postati preglednik pa je nekaka pravica dlje službujočih in za to službo usposobljenih paznikov. Ker je število preglednikov vobče majhno in omejeno, se na ta način, kakor se je zdaj uvedel, zapre pot napredovanju paznikov, predvsem v gmotnem oziru. Izpolnjevanje boljših mest z močmi od drugod mora jemati veselje dosedanjim uslužbencem, ki ravno zaradi mogočega povišanja v preglednika tekmujejo v vestnem in zadovoljivem opravljanju službe. Obračamo se na merodajne faktorje, da posvetijo tudi našim razmeram potrebno pozornost in nam pomorejo čimprej do one ureditve naših službenih razmer, ki so prvi pogoj, da uslužbenci svojo službo zadovoljni in zaradi tega uspešno opravljamo.

Z Viča-Glinca se nam poroča: Ni bil moj namen. oglašati se v časopisih, a ker je sinočnji „Slovenec“ zopet prinesel obširen sestavek o nedeljski demonstraciji, dovolim si javnosti k temu članku podati nekoliko pojasnila. Kar se tiče nedeljskih demonstracij ne bodem, ker mi niso znane, danes o njih govoril in bode sodbo o njih izrekla sodnija, ker je kazenska ovdab menda že vložena in tudi o drugih stvareh se že še več pomenimo, kakor o ljubiteljih „ta grenkega“, katerih pri klerikalcih v naši občini kar mrgoli, ter se nekateri še prištevajo k večjim glavam ter jih lahko z imeni navedemo, a jim za enkrat še prizanesemo. Imamo pa dovolj tudi drugega gradiva, katerega dosedaj nismo priobčevali, ker pod kožo smo vsi kravali in s preprič po časopisih pa se ne dela drugače kakor blati občina. — Med imeni nedeljskih napadalcev se nahaja tudi moje ime, kar pa me popolnoma nič ne žali, vendar pa, ker se ne čutim popolnoma nič krivega pri tej zadevi, temveč hočem le razkrinkati lažnjivega in obrekljivega dopisuna omenjenega poročila, kateri so vsi enaki pri tej sleparski stranki in izjavam sledeče: Pozivljam pisca, da mi dokaže najmanjši prestoppek ali pregrešek, katerega bi bil jaz v nedeljo, dne 2. julija bodisi pri spredu ali pri veselici ali sploh kjerkoli proti omenjeni čukarski prireditvi zakrivil ter da pride z imenom na dan, da ga zamorem na pristojnem mestu prijeti, to pa tudi, akoravno se morda on nahaja v kuti; dokler pa tega ne stori, imenujem ga javnega lažnika in obrekovalca. Torej gospodine dopisunec, na dan z imenom! Toliko za danes v pojasnilo, v ostalih točkah prihodnjč jasno poročilo. — Vič-Glinca, 6. julija 1911.

Fran Boltežar.

„Politično in izobraževalno društvo za dvorski okraj“ naznanja, da se vrši danes, dne 7. julija 1911 ob polu 9. zvečer na restavracijskem vrtu gosp. Valentina Mraka na Rmski c. 4 javen društven shod s sledečim dnevnim redom: 1. Občinske volitve. 2. Splošni politični položaj. Poročata deželni odbor in gospod dr. Ivan Tavčar in državni poslanec gospod dr. Vladimir Ravnihar. Somišljeniki, vsi na shod!

Odbor.

Podvignjan sanitetni vojak. Včeraj okoli 7. ure zvečer pokazal je za garnizijsko bolnico sanitetni vojak, Karol Muzel svojo moč nad 14letnim gimnazijcem L. S. katerega je iz doslej še neznanega vzroka tako zverinsko

pretepaval, da je zadobil težke telesne poškodbe. Očividci tega živinskega čina so se zgražali nad tem početjem, dokler ni interveniral neki gospod, ki je hotel vojaka pozvati na odgovor, a mu je ušel čez visoko železno ograjo garnizijske bolnice. Ime vojaka se je pozneje zvedelo, na kar opozarjamo pristojno vojaško oblast.

Namesto srnjaka ustreli! — medveda. Eden naših sotrudnikov nam iz Cerknice poroča: Te dni je imel hlapec lovca Premrova iz Martinjaka pri Grahovem čudovito lovsko srečo. Šel je k cerkvi sv. Miklavža čakati srnjaka. Kar začuje v bližnjem grmovju šum o katerem je bil prepričan, da prihaja od pričakovanega srnjaka, ustreli. Takoj po streli pa začuje rjovenje zadetega — medveda. Lovce se je vstrašil in zbežal. Ker ga je pa le vendar skrbelo, ali se morda ni motil ter da je bila ustreljena žival morda vendar le srnjak, se čez dva dni napoti na lice mesta. Našel je tam res pravega medveda, ki je od strela dobro zadet, med tem že poginil. Cerkvica sv. Miklavža stoji 899 metrov visoko na sedlu Slivnice in meji s kotlom podobno takozvano Medvedico, ker se tam radi drže medvedi.

Ljubljanski mostovi bodo občino stali ogromne svote, ali ker ni občinskega sveta, se bo delo oddajalo seveda vse po eni šabloni in — prav drago! Klerikalci in Nemci že vedo, zakaj imajo na magistratu raje komisarja, svetnika Laschana kot župana, pa bodo tudi drugi ljudje to kmalu izvedeli!

Povečanje mestne vodovodne zajemalnice v Klečah je dogotovljeno. Povečalo se je kotlišče, v katerem se je postavil četrti parni kotel. Poleg prejšnje strojne se je sezidalo novo poslopje za dva parna stroja s črpalkami. Tekom prošle zime in pomladi se je postavil novi parni stroj za 120 PH s črpalkami, ki bodo mogle dovajati v mesto 6000 do 9000 kubičnih metrov vode na dan. Nove črpalke stoji 22 m globoko v lansko leto sezidanem betonastem vodnjaku, ki ima 6:50 m svetlobe. Tudi ta novi vodnjak je 20 m pod zemljo zvezan po rovu s prejšnjimi štirimi vodnjaki. V rovu so položene sesalne cevi do vseh vodnjakov, tako da črpa vsaka posamezna črpalka vodo istočasno iz vseh 5 vodnjakov. Posamezni vodnjaki so od 37 do 41 metrov globoki medtem, ko je gladina talne vode povprečno 23:50 pod površjem. — Sedaj, ko se prekušajo nove črpalke, se lahko pripeti, da bo morebiti tuintam blizu glavnih cevij voda včasih malo kalna, kar naj občinstva ne vznemirja.

V nedeljo, 9. julija t. l. zlet gojenjske sokolske župe Škofji Loki.

† Kraljica-vdova Marija Pia. V sredo popoldne je umrla v gradu Stupinigi pri Turinu v Italiji portugalska kraljica vdova Marija Pia. Marija Pia je bila mati umorjenega portugalskega kralja Karlosa I. Zlasti mnogo se je slišalo o njej lansko leto, ko je portugalski narod za vedno pregnal iz svoje srede bragansko dinastijo in proglasil portugalsko republiko. Marija Pia je radi tega iz same togote zapustila Portugalsko in se pri odhodu zagrozila, da se bo strahovito maščevala nad republikanci. Najbolj jo je jezilo dejstvo, da se je portugalski narod otresel duhovskega jarma, pod katerim je ječal cela stoletja. Njene

Naročajte, ponudite, zahtevajte Tolstovrško slatino in pijte samo

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatino, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

Krst pri Savici.

Nekdo se je spomnil in je napisal v „Slov. Narod“ notico, da bi bilo primerno, ako bi se uglasbil Prešernov „Krst pri Savici“.

Lepa in velika misel je to, ki jo je imel že marsikdo, a si jo je komaj upal izreči. Saj poznamo naše razmere. „Turki na Slevnici“ so naši svojega skladatelja, „Jefftejeva prisega“ je naša svojega mojstra in „Povodni mož“ je našel svojega glasbenika.

Vsi so uspešni. „Glasbena Matica“ je znala izraziti, kar je zložil skladatelj in imeli smo nekaj krasnih užitkov; uživali smo svojo domačo umetnost. Sedaj naj bi prišel vrhunec: Krst.

Mecenat naj bi se našel, ki bi razpisal nagrado in glasbenik, ki bi delo uglasbil. Zeleti bi bilo, da bi se na slovanskih tleh našlo oboje — ali vsaj eno. Mecenat je važna stvar, toda skladatelj je skoraj važnejši. A o tem ne bomo razmišljali, naj razmišljajo oni, ki imajo posvetne in duševne darove, da postanejo prvo ali drugo. „Krst pri Savici“ bi se dal uglasbiti v obliki kakor je sedaj, torej kot ne-

kaka skladba za zbor in solopceve ali kot opera. O tem naj razmišljajo glasbeniki.

Tu podajamo nekaj načrt za libreto, kako bi se dal „Krst“ izvesti kot opera.

Opera bi imela štiri dejanja: prvo se vrši na blejskem otoku v svetišču boginje Žive, drugo na obzidju Ajdovskega Gradca, tretje ob Bohinjskem jezeru, četrto pri Savici.

Dejanje se razvije na sledeči način: V svetišču boginje Žive daruje Bogomila s svojimi družicami boginji svoj dar. Zbor (ženski) poje pesem, ki proslavlja boginjo ljubezni in mladosti.

Stari svečenik Staroslav se veseli z mladenkami slavnosti in prosi boginjo, da jih ohrani v cvetu mladosti in da jih ohrani sebi in domovini posebno sedaj, ko sovražniki stare vere napadajo deželo.

V tem zapoje rog na jezeru in čez čas priplove na otok Črtomir s svojimi hlapi-vojaki. Prišel je darovat boginji, ko izstopi, ga preseneti lepota Bogomile. Pristopi k oltarju in njegovi ljudje položijo na tla darila. V vznešeni pesmi poje Črtomir svojo hvalo boginji, nato pa se približa mladi svečenici.

Staroslav pozna Črtomira kot odločnega pagana in ga srečno pozdravi

ter ga navdušuje za boj. Črtomir obljubi, da bo še nadalje vodil boj, toda želi, da bodi Bogomila njegova zaročenka. Staroslav v to privoli, na kar sledi zaroka pred oltarjem boginje.

Moški in ženski zbor pozdravlja mlado srečo.

Naenkrat pa zapoje rog in na pozorišče prihiteli sel, ki naznanja, da je sovražnik planil v deželo. Črtomir se pristrčno poslovi od Bogomile, Staroslav mu želi sreče v boju, moški zbor poje bojno pesem in v navdušenju za boj in zmago odhaja Črtomir z otoka.

(Konec I. dejanja.)

Drugo dejanje kaže notranje obzidje Ajdovskega Gradca. Vojaki leže deloma po tleh, deloma se zbirajo na pogovor. Zunaj je črna, viharina noč. Poveljniki vojakov pripoveduje o slabih znamenjih, ki jih je videl med oblaki in popisuje slabo stanje grajske čete, ker jih sovražnik že dolgo oblega. Nastopi Črtomir s svojimi ožjimi prijatelji in z vzvišenega mesta na obzidju govori znani govor, v katerem navdušuje svoje bojovnike za boj, češ da bo v temni noči mogoče presekat sovražne vrste. Strahljivca v celem ni imel števili.

Vsi prišejejo, da mu slede. Ob spevu bojne pesmi se vržejo na ob-

zidje, njim na čelu Črtomir. V istem trenutku se pokažejo na nasipu in mostovju tudi Valjunovi vojaki. Nastane odločilni boj. Za trenotek vse pokrije črna tema — godba izraža bojevanje — ko se tema razjasni, se vidi bojno polje pred Ajdovskim Gradcem — Črtomirovi vojaki leže vse križem pobiti — v ozadju se vidi jasno jutro nad vrhovi — po bojišču pa Valjun zastoji išče mlado lice njega, ki kriv moritve je velike ...

Tretje dejanje.

Ob bregu Bohinjskega jezera. Jasno jutro. Od daljave se čuje pesem ribiča, ki odmeva med bregovi. Ribič se pripelje h kraju, prepeva pesem priveže čoln in odide.

Nastopi Črtomir, ki se plašno ozira, ali ni kje kak sovražnik, ki ga zasleduje. Obstoji na bregu jezera in se zagleda v njegove valove „naslonjen na svoj meč krvavi“. V spominu mu še divja ves boj pretekle noči. njegova vojska leži pokončana, edino on se je rešil. Usoda domovine je odločena, Valjun je zmagal. Bavarci bodo zavladali v deželi, rešitve ni nobene.

Življenje misli vzeti si v slepi veri. — Ze si hoče z mečem prebosti prsa, ko se začuje sladka pesem, ki ga spomni Bogomile. Bogomila! Vsi

spominu na njo se ožive. Kaj se je zgodilo z njo. Odloči se, da mora izvedeti, kaj je z njo. Od daleč zagleda ribiča in ga pokliče k sebi.

Naroči mu, naj gre na Bled in naj izroči Bogomili njegove pozdrave ter naj mu pride drugo jutro povedat k slapu Savice, kar bo izvedel o nji.

Črtomir odide. Ribič odhaja po joč svojo pesem, ki se v odmevih izgublja med bregovi ...

(Konec tretjega dejanja.)

Četrto dejanje.

Pri slapu Savice. Črtomir posluša šumenje slapa in se spominja svoje zle usode. Bil je kakor slap, ki se zane in se ustavi in razleti na nepremagljivih skalah. Edino se življenje z Bogomilo bi vrnilo zopet srečo.

Pojavi se ribič, Staroslav in Bogomila. Ko jo Črtomir zagleda, gre proti nji in jo prisrčno objame, ona pa se izvije iz njegovega objema. V tem trenutku se pojavi duhovnik. Ko ga Črtomir zagleda, seže po meču, toda Bogomila mu roko ustavi. Pove mu, da je konec boja in moritve, da se začno časi ljubezni. Črtomir se razveseli teh besedi in pravi, da bo pustil meč, ako postane Bogomila njegova. Bogomila pa mu razloži, da „ne združenja, ločitve zdaj so časi.“

presrečne želje, da se kralj Manuel vrne zmagonosno na Portugalsko, se niso izpolnile.

Cerkniško jezero se posušuje. Svetovno znano Cerkniško jezero se v tem času vsak dan vidoma pomici nazaj. Tam kjer je še pred meseci valovala jezerska voda, zdaj poje kosa smrtno pesem jezerski travi. Jezero se vedno bolj pomici proti Otoku; čez kake tri tedne, če ne bo namreč med tem hudega deževja, bo jezero do bližine Otoka popolnoma presahnilo. Tada bo ostalo na ceste rib zunaj, katere jezeri polove in pobere; kar jih ne morejo prodati sproti, jih pošušijo za domačo uporabo. Na krajih pa, kjer se še danes lahko voziš s čolni po jezerski vodi, prično po otoku jezera žeti vršičke vodnih trav, ki jih vporabijo za krmo, oziroma za nasteljo. Kdor si želi ogledati to naravno čudo, se mu nudi ravno sedaj ugodna prilika. Izletniki dobe v gostilni Ivana Strgulca (hotel Javornik) jako dobro postrežbo in udobna prenočišča.

Ubog dijak, srednješolec je izgubil včeraj v dreveredu ob tivoljskem ribniku svojo denarnico. Ker je nje vsebina ves njegov z instrukcijami prihranjeni denar, s katerim bi se rad odpravil domov, se prosi pošteni najditelj, da blagovoli denarnico prej ko mogoče oddati na policijski stražnici.

V nedeljo, 9. julija k razvitiu sokolskega prapora v Škofjo Loko!

Snežnik. Ker so obiskovalci Snežnika in Snežniškega ozemlja na primeren način trgali in ruvali planinsko floro osobito planinke, je gozdarski in upravni urad kneza Schönburg-Waldenburg prepovedal obisk gore Snežnik, odnosno dovolil obisk tega ozemlja samo v spremstvu enega ali več graščinskih gozdnih čuvajev, ali ako se vzame za to dovolilni list. Ker je osrednji odbor Slovenskega Planinskega Društva uvidel, da se s tem skoro onemogoči obisk tega znamenitega vrha in ker je bil prepričan, da člani S. P. D. na planinah tako neprimerno ne nastopajo, se je z utemeljeno vlogo obrnil do nuvedenega urada s prošnjo, da ublaži pogoje za obisk Snežnika za člane našega društva in je predlagal primerne pogoje. Omenjeni urad je prošnjo upošteval in dovolil članom S. P. D. obisk Snežnika pod naslednjimi pogoji: 1. Člani S. P. D. se morajo ob obisku Snežnika izkazati z društveno legitimacijo za določeno leto in morajo društveni znak vidno nositi. 2. Pohod Snežnika je dovoljen le po napravljenej odnosno markiranih potih in stazah (markacije bodo v prihodnje napravljene z oranžno barvo). 3. Po lovskih potih in stazah je prepovedano hoditi. 4. Trganje in ruvanje planink je sploh prepovedano. 5. Vse druge planinske cvetice se sme le v pravem številu trgati. 6. Graščinski uslužbenci so upravičeni obiskovalce nadzorovati in vsakega „vandala“ iztirati in ovaditi v kaznovanje. 7. Taka člena je primorano društvo izključiti. — Osrednji odbor S. P. D. opozarja svoje člane da se naj nuvedenih predpisov strogo drže, da se ne odtegne članom S. P. D. ugodnost prostega pohoda na Snežnik. Naj pa slovenski planinci tudi drugod ne pozabijo, da je flora znamenit

Pove mu, da je kristjana, da Blejski otok ni več svetišče boginje Žive, da je kristjan Staroslav in da se je vsa okolica pokristjanila. Upa tudi, da se tudi on uda. Crtomir odkloni. Duhovnik nato poje o mogočnosti edinega Boga.

Crtomir vpraša, Če bo potem Bogomila njegova. Bogomila v težkem boju pove, da je obljubila večno čistost, da bi njega rešila. Prosi ga, naj ji dokaže svojo ljubezen s tem, da se da krstiti. Crtomir se uda. Odide, z duhovnikom k slapu, sprejme krst in odloži meč.

Udano se vrne k Bogomili, objame jo in se molče poslovi. Nato po časi odide po gorski stezi.

Zastor pada. Vidi se, kako da Bogomila z roko zadnji pozdrav. „Nič več se nista videla na svetu.“

Pravijo, da bi bilo za opero v „Krstu“ premočno dejanje. Dalo pa bi se najti gotovo še mnogo momentov, ki bi dali skladatelju dovolj motivov. Načrt, ki smo ga podali tu, bi bil le okvir, v katerem bi se dejanje razvijalo in ozivilo.

Sveda bi tako delo potrebovalo svojega mojstra, ker bi to morala postati naša najboljša in najlepša opera, ki bi morala imeti tudi narodni značaj. Morda je ne bomo še kmalu videli na odru, upajmo pa, da tudi mi dobimo mojstra, ki bo znal v godbi podati to, kar je podal Prešeren v besedah.

Dokler se to ne zgodi, bomo živili pesem, kakor je, saj je sama najkrasnejša simfonija naše domovine najveličastnejši slavospev naših prirodnih krasot in najboljšestneja tragedija naše usode.

krasnih planin, ki ga morele brezsrčen človek uničevati. S. P. D.

Koledar Slovenskega planinskega društva za leto 1911. Izdal in uredil Fr. Kocbek, nadučitelj v Gornjem gradu. Sicer imamo že pol l. 1911. za seboj, vendar bo ta izborni koledar šele sedaj najbolje služil vsem, ki pojdejo na gore ali sploh na potovanja. Zato ga priporočamo. Obsega popis tur, gor, potij, gorskih koč, razne plane in razglede, vozni red, znamenja in celo apoteko. Najboljši vodnik po gorah je ta koledar. Pišite ponj.

Mlad nadarjen deček iz revne družine na deželi bi želel priti v jeseni v četrti razred v Ljubljano in se obrača tem potom do dobrih ljudi, ki bi mu pomogli s hrano ali stanovanjem. Ponudbe na uredništvo „Jutra“.

Slovensko trgovsko društvo „Merkur“. Nekaj dobitkov za srečlov na vrtni veselici, katero priredi slov. trg. društvo „Merkur“ v nedeljo, dne 9. t. m. na vrtu Narodnega doma je razstavljenih na ogled od danes naprej v izložbi trdnice Gričar in Mejač. Glavni dobitek bo pa en vagon premoga 10 do 12000 kg.

Poročilo o delovanju kmetijsko-kemijskega preskušališča za Kranjsko v Ljubljani v letih 1908—1910. je izšlo. Sestavljen je iz ravnatelj ing. J. Turk. Poročilo obsega pregled o strokovnem delovanju, praktičnem delovanju, raznih poskusih in predavanjih.

V elektro-radiografu „Idealu“ na Franca Jožefa cesti je danes velik večer smeja — jako lepe slike. Sodeluje gornještajski sekstet, ob lepem vremenu na vrtu, ob slabem vremenu v dvorani.

O. BERNATOVIČ
Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblik za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Izgubljeno. V noči od nedelje na ponedeljek je izgubila neka gospodična na veselici v Bellevue zlato damsko uro, vredno okoli 120 K. Pošten najditelj naj jo blagovoli proti nagradi oddati v podružnici „Jutra“ v Spodnji Šiški. — Izgubilo se je 12 majhnih ključkov na grozku. Najditelj naj jih odda proti primerni nagradi v našem upravnistvu.

Poljaki v Nemčiji.

Akoravno je bilo v nemškem drž. zboru leta 1898 dovoljenih 100 milijonov mark za pomčenje Poljakov, in leta 1902 še 250 milijonov mark, vendar so umeli Poljaki kljub vsem nevarnostim ohraniti rodno zemljo v svojih rokah. Resnica je, da so nekateri Poljaki prodali svoja posestva, toda nemška kolonizatorska komisija je delovala bolj birokratsko kot trgovsko, kupovala je posestva in zemljo, ki nima posebnega gospodarskega pomena, in boljša ta posestva so potem zopet prešla v roke onih Poljakov, ki jih znajo bolje varovati in izrabiti.

Zavedni poljski posestniki so se združili in razvili v največjo energijo in opreznost. Kakor hitro je bila ustanovljena nemške kolonizacijske komisija, tako hitro je bila ustanovljena poljska agrarna banka. Ta je imela nalogo, da kupuje velika poljska posestva, jih parcelira in daje v last na odplačilo malim posestnikom, Poljakom. Ti mali posestniki so mogli s svojim delom in razumno štedljivostjo lahko prihraniti denar, da so odplačevali kupnino agrarni banki.

Poljaki v Nemčiji že davno izvajajo takozvani sistem „notranje emigracije“. Na delo hodijo na Vestfalijo in v renske pokrajine, kjer dobivajo boljše plačo za svoje delo, a doma jim opravljajo težaške posle ljudje, ki prihajajo iz Rusije. Na ta način so mogli Poljaki obdržati svojo zemljo v posesti in množiti lastno blagostanje. Vsak košček zemlje, ki ga je prodajala agrarna banka, je takoj našel kupca. Uspeh tega je bil, da je agrarna banka cvetela, bila so leta, ko je dajala 25 odstotne dividende, in poljska posestva so začela naraščati v nekaterih krajih.

Uradne številke nemške kolonizacijske komisije potrjujejo, da so številne občine, ki so v delokrogu njene akcije in ki so bile do leta 1886 nemške, sedaj postale poljske. Poleg 255 občin, ki se niso mogle obvarovati germanizacije, je 329 takih, ki so prešle v poljske roke.

V teh razmerah je pruska vlada leta 1907 predložila zakonsko predlogo o prisilnem odkupu poljske zemlje. Umevno je, da ni mogel ostati tak korak nasilja brez odziva v javnem mnenju. In justični minister je bil takrat prisiljen izjaviti, da se zakonska predloga ne more utemeljiti z juridičnega stališča, pač pa z „ekonomskega in političnega“. In ko so se Poljaki sklicevati na ustavne garan-

cije, ki dajejo pravico samostojnosti vsakemu nemškemu podaniku, je odgovoril, da se ta samostojnost garantuje le v toliko, v kolikor ni posebnih omejitev in zaprek.

Kljub vsem takim teorijam si pruska vlada ni upala izvajati omejenega nečutenega zakona v polni meri. Dejstvo pa je, da drž pruska vlada neprestano Damoklejev meč nad glavami poljskih posestnikov.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Kabinet Milovanović.

Belgrad, 6. julija. Ker se je vladi sestava skupnega radikalnega kabineta popolnoma ponestrcila, je kralj Peter poveril sestavo kabineta dosedanjemu ministru dr. Milovanu Milovanoviću. Milovanovićev kabinet bo obstojal iz samih staroradikalcev. Novi ministri predsednik se je do včeraj mudil na Dunaju na dopustu. Zvečer je bil nenadoma odpoklican v Belgrad, naka mu je kralj poveril sestavo kabineta.

Česko-nemška pravna pogajanja.

Dunaj, 6. julija. Včeraj zvečer je došel semkaj češarski namestnik knez Thun in je takoj danes konferiral z z. min. predsednikom baronom Gautschem glede česko-nemških pravnih konferenc. Konferenca je trajala nad tri ure. Knez Thun se je danes zvečer odpeljal nazaj v Prago. V konservativnih političnih krogih se zatrjuje, da je cesarjeva najskrenejša želja, da pride v najkrajšem času med Čehi in Nemci do sporazuma. Radi tega se bo tozadevni pasus nahajal tudi v cesarjevem prestolnem govoru. Cesar bo v svojem govoru apeliral na obe narodnosti, naj si podasta roke in tako omogočita gospodarski procvit dežele.

Ministrski svet.

Dunaj, 6. julija. Danes popoldne se je vršil ministrijski svet, ki se je pečal s referatom kneza Thuna o česko-nemških pravnih pogajanjih.

Poljski klub.

Dunaj, 6. julija. Poljski klub se bo konstituiral šele 15. t. m. Na konstitucijski seji bo na dnevnem redu tudi debata o politični situaciji.

Nemški socialisti.

Dunaj, 6. julija. Nemški socialni demokrati so na svoji današnji seji v državnem zboru razpravljali o politični situaciji in se obenem konstituirali. Za predsednika je bil izvoljen dr. Adler.

Češki deželni zbor.

Praga, 6. julija. V političnih krogih prevladuje mnenje, da bo češki deželni zbor sklican v drugi polovici meseca septembra, da izvoli narodno in finančno politično komisijo za sporazumna pogajanja. Zatrjuje se tudi, da bo knez Thun v pogajanja aktivno posegel.

Nova mednarodna konferenca glede Maroka.

Dunaj, 6. julija. Po poročilih iz Pariza, Berlina in Londona je mednarodna konferenca glede Maroka zopet na dnevnem redu. Iz Pariza se poroča, da bodo Francija, Rusija in Anglija v posebni notii odgovorile Nemčiji, da žele novo mednarodno politično konferenco glede Maroka. Povod k temu je dala Italija. Konference se bo udeležila tudi Avstrija. V diplomatskih krogih vzbuja splošno pozornost dejstvo, da je angleška vlada pri nemškem poslaniku v Londonu protestirala proti temu, da bi imela Nemčija v Agadiru ali kje drugje v Maroku svoje postajališče za premog. Anglija tudi odločno odreja Nemčiji vsako interesno sfero v Maroku.

Razne vesti.

Ženske čednosti in statistika.

Neki pariški list je izdal svojim bralcem jako zanimiv poziv. Prošil jih je, da naj bi vsak poslal uredništvu šopek 10 ženskih čednosti, ki se najviše cenijo pri ženi in katerih si mož najbolj želi. Dosedaj se je vpo-slalo nič manj kot 60 različnih vrst, ki so jih posamezni našli pri ženskah. Največ glasov pa so dobile sledeče čednosti: Dobrohotnost, rodoljubnost, vdanost, varčnost, krotkosc, prebrisanost in prijaznost. Prva in važnejša je torej po tej statistiki pri ženski dobrohotnosti kot rodoljubnosti. Prva je namreč dobila 19.308 glasov, druga pa le 18.470. Kot tretja važna je vdanost s 17.904 glasovi, medtem ko so zvestoba, potrpežljivost in skromnost šele na osmem, devetem in desetem mestu. Odločnost je daleč daleč zaostala in se pojavi kot 24., eleganco pri ženski pa, kar je jako čudno zahteva le 2326 glasov. Samozavest in ponos zavzema 528 glasov, torej je ta čednost med 60 imenovanimi konkurenčnimi čednostmi 52a.

Za razvoj ženskega socialnega vprašanja pa je obenem tolažilno za moderno žensko dejstvo, da je dobila ponižnost le 79 glasov, ker je s tem svedela tudi podreditve ženske moškemu na zadnjem mestu.

Kraljica Rasmussen. Dne 30. aprila je bilo ravno sto let, kar je v Kodanju preprosta šivilja z imenom Rasmussen porodila nezakonsko hčerko Lujiza. Oče tega otroka je bil mešetar. mati se je pozneje poročila z gledališkim biljeterjem, hčerka Lujiza pa je naprej poskusila svojo srečo pri baletu, potem je postala modistka in končno — soproga danskega kralja Friderika VII. in prava vladarica, če danske države pa vsaj njenega kralja. Lujiza Rasmussen se je že v najmlajših letih odlikovala po svoji malopridnosti. Kodanjsko gledališče je bilo takrat, kar se tiče vedenja članic, na prav slabem glasu, a Lujiza Rasmussen je vse drugo gledališko žensko v tem oziru tako prekašala, da so jo odslovili. S podporo svojih ljubimcev je šla v Pariz, da se izvežba kot modistinja. Nabrz se je pa v drugih „znanostih“ dosti bolj izvežbala, kajti čim se je vrnila Kodanj in začela izdelovati klobuke, je že tudi uvela kralja v svoje mreže. Kralj je imel nekaj časa z njo ljubezensko razmerje in se je končno z njo poročil, dasi je imela tedaj že dve nezakonski hčeri. Lujiza Rasmussen kraljeva soproga, je postala leta 1855. grofica Danner in je imela neomejen vpliv na kralja in tudi na politične razmere. Kralj je bil pijanec. Še če je jahal na izprehod, je njegov spremlja-joči ga strežaj moral nositi veliko steklenico močnega vina seboj. Kralj se je celo pri različnih slavnostih popolnoma opil, samo pred svojo ženo se tega ni upal. Če se je kralj na primer pri kvartanju razburil, ga je kraljica Rasmussen kaznovala s tem, da je moral prepisavati kako tiskano knjigo toliko časa, da se je pomiril.

*** Ni hotela postati kraljica.** Gospa Nellie Clarke iz Los Angelesa v Kaliforniji se je raje ločila od svojega moža, kakor da bi postala kraljica. Nj. V. Lincoln Clarke je kralj otoka Pitcairu, samotnega otočja v v Pacificu, kjer je izboren zrak in vegetacija zelo bujna. Ta otok je pravi zemeljski raj. Na njem rastejo banane in razno južno sadje, prebivalcev pa ima 115 moških in 96 žensk, skupaj 111 ljudi. Clarke se je pred 20 leti rešil na omenjeni otok, ko se je potopila ladja, na kateri se je vozil. Lepota kraja, blaga klima, patriarhalno življenje otčanov in pa njihova prijaznost mu je tako ugajala, da ni imel druge želje, kakor da vlada malemu narodu, srečnemu v režimu po polne enakosti. Ostal je na otoku ter postal — vladar. Ko se je pred par leti vrnil v Kalifornijo, se je oženil. A zaman je pregovarjal svojo ženo, da bi se z njim vrnila na Pitcairu ter tamkaj skupaj z njim kraljevala. Zato je kralj Clarke zapustil ženo in sam odpotoval v svoje kraljestvo. Sedaj pa je žena vložila pri ameriških oblasteh tožbo za ločitev zakona.

s Kako se v Kitajski poceni živi. Po poročilu evropskih konzulov, ki žive na zahodnem Kitajskem, je tamkaj življenje jako poceni. Tako na primer stane 45 velikih jajc en cent, 1 velika kokoš 5 centov. Funt teletine brez kosti velja en in pol do dva centa. Pet golobov se more dobiti za en cent. Stot najboljšega oglja velja deset centov itd. Žena nekega protestantskega misijonarja, ki živi že več let v Shansi, poroča v nekem časopisu, da za vso svojo družino in vse potrebščine ne porabi nad 2-50 dolarja na mesec. To so res lepe in prijazne številke, a kaj pomaga, ko je Kitajska tako daleč.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pis-menin vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se pla-čujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri sveder.

Korespondenca.

Tri gospodine žele korespondirati z mla-dim gospodom pod šifro: „Sava, Drava, Soča“, pošto tečeče Ljubljana.

Pošteno in pridno dekle z nekoliko iz-obrazbe sprejme v spečirjsko trgovino Jos. Napret, trgovca na Sela pri Ljubljani.

Jako dober planino se ceno proda na vogal Sv. Petra ceste, vhod Radeckega cesta 2, I. nadst. 240/1—1.

Dva dobro ohranjena otroška vozička se prodasta. Rimska cesta št. 7, II. nadst. vrata 12. 392/1—1.

Gospodična išče stanovanje s hrano. Po-nudbe pod „Hrana“ na „Prvo anončno pi-sarno“ 393/1—1.

Izgubil se je temnorjav majhen pes „Amor“ z znamko št. 35. Odda se ga v Kolo-dvorski ulici št. 160. Sp. Šiška. 391/1—1.

Dobro in lahek zaslužek dobe zlasti vpokojeni orožniki ali finančni stražniki. Nastov pove „Prva anončna pisarna“ 385/3—3.

Soba s separiranim vhodom se odda. Igriška ulica 6. 378/3—3.

Oženjeni išče službe trgovskega sluga. Ponudbe pod „Sluga“ na „Prvo anončno pi-sarno“ 387/4—3.

Lepa, nova meblirana mesečna soba s posebnim vhodom se takoj odda. Kje; pove uprava „Jutra“ 224/4—3.

Dva dijaka se sprejmeta na stanovanje z uporabo glasovirja v bližini II. drž. gimnazije. Več se poižve pri „Prvi anončni pisarni“ 388/2—2.

Kdor proda eno ali dve živi veverici za dober denar naj piše ceno B. Jurko v Razbor pri Zidanem mostu. 237/3—2.

Gimnastijski abiturijent išče za počitnice instrukcije v Ljubljani, ali mesto domačega učitelja kjerkoli. Ponudbe na upravo lista pod M. do 12. t. m. 239/2—2.

3 dijaki se sprejmo v oskrbo, oziroma se odda čez počitnice meblirana soba. Naslov se odda „Prvi anončni pisarni“ 386/5—2.

Panama klobuki so postali cenejši od K 4 — naprej. Slamniki radi minule sezijeopd polovično ceno. Angleško skladišče oblek O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5. 359/8—8.

Kdor išče ali oddaja kako službo, kdor hoče kaj kupiti ali prodati, doseže to najlažje, ako inserira v Malih oglaših „Jutra“. Za besedo se plača samo 5 vinarjev.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vljudno na-znanjam, da sem otvoril s 1. julijem na novo urejeno

pekarijo

v Sodnji Šiški štev. 1.

Potrudil se bodem za dobro po-strežbo svojim odjemalcem ter se pri-poročam za obilen obisk

s spoštovanjem

Matvez Omerza
pekovski mojster.

Svetovno mojstrstvo v urar-ski industriji iznajdeno.

Prevzete edine prodaje me je postavilona stališče, da za 2-90 K nudim elegantno 14 kar. Double zlato švicarsko uro, lista ima 36 urno dobro idote kolesje s sidrom. Nagradna znamka je električnim potom s pravim zlatom prevlečena. Gre precizno 4 leta, za kar tudi jamčim. 1 kom. 2 90 K 3 komadi 7-50 K. Ker se neugajajoče premenja, ali se lahko nazaj dobi, je naročilo popolnoma brez rizike. Pošiljam samo po povzetju.

ST. KESSLER, svetov razpošiljalnica
Krakov, Avstrija štev. 132.

Več stanovanj

s hrano za izletnike se takoj odda po lako nizki ceni v hotelu „Vega“, Spodnja Šiška.

Eternit

ETERNIT-tovarna

Patent HATSCHEK
Najboljše pokrivanje streh

General. zastop: V. Janach & Co., Trst.
Glavna zaloga:
T. Korn, Ljubljana.

Kupujte „JUTRO“.

Izvod samo 6 vinarjev.

Danes in vsak dan
v park - hotelu

Tivoli

po dva koncerta Slovenske Filharmonije.

Začetek ob 1/4. popoldne in ob 1/8. zvečer.

— Vstop prost. —

Naznanilo.

Podpisani vljudno naznanjam, cenjenim

hišnim posestnikom

v Radovljiškem okraju,

da imam več dela v tem okraju in se za večje število naročnikov toplo priporočam. Naroči se lahko pri gosp. Kunstlju v Radovljici ali pismeno pri meni.

Spoštovanjem

ANDREJ UDOVIČ
dimnikarski mojster
v Kranjski gori.

Najboljši pokončevalec mrčesa je brezdvomno

F. Scherag-a

JANOL

pomori podgane, miši, stenice, ščurke i. t. d.
- pod garancijo. -

Naroča se:

Dunaj XV.,
Fünfhausgasse šte. 5.

2 nova moderna

Seifert - biljarda.

Novo urejena

Kavarna „Central“

na sv. Petru nasipu 37
je vso noč odprta.

Solidna postrežba.

Slav. občinstvu se toplo priporoča s spoštovanjem

Štefan Miholič,
kavarnar.

2 nova moderna

Seifert - biljarda.

FR. KS. KASPER
Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tapetiranega pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubie, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Likar, Glince.
Sterkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

Miši in podgane narede največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—, izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanične pasti za miši in pod gane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII., Blumengasse šte. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke, itd.

Priznana pristne oljate in suhe

∴ cene nizke ∴ **barve** točna postrežba

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca
na debelo in na drobno. — Izborne emajlne glazure, LAKI
FIRNEŽ in ČOPIČI.

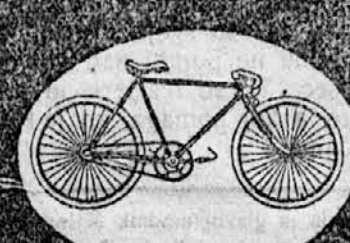
Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevlarski mojster
V LJUBLJANI
— Sodnijska ulica št. 3 —

Dobe se tudi izgotovljena obušala.
Izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekosljiva so **KINTA** kolesa.

Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno.

K. Camernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojevanje koles.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
kron

Kmetska posojilnica

ljubljanske okolice

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

v lastnem zadružnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta šte. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5%, brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100.000.000—

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20.500.000—

Del. glavnica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 610.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Cene brez konkurence!

Slovenci, pozor
pri nakupovanju vencev!

FR. IGLIČ

Ljubljana, Mestni trg 11

priporoča največjo zalogo krasnih

nagrobnih vencev
in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo
hitro n točno.